

Mauri Laakkosen runoja

MINÄ IKKUNAASI SOITAN

Minä ikkunaasi soitan

Ikävän lintu

Tuula Salomaa 1940–2022

*Omistan tämän kirjan Tuulan muistolle ja hänen, osin
julkaisemattomalle, haikurunotuotannolleen. Ikävän lintu oli pitkään
ehdolla hänen ensimmäisen kirjansa nimeksi. Ikävän lintu -runon hän oli
kirjoittanut äidilleen ja alla olevan tankarunon puolisolleen Antille 22.1.2017.*

*Ikkunan alta
tuuli löytää jälkeni
hennon kuiskauksen
Kävin tervehtimässä
että et unohtaisi.*

julkaistu kirjassa *Huomisen varjossa*, Santiksen pikkutyttö, 2017.

Mauri Laakkonen

Minä ikkunaasi soitan

runoja

© 2023 *Mauri Laakkonen*

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0173-3

Johdanto

*Vuonna 2022 kirjoitin jälleen noin 400 runoa. Aiemmin koosteesta on tehty **Kirsti Cille Jokiahon** valintoihin perustuva YHDESSÄ KOHDASSA ELÄMÄÄ -kirja. Tämän kirjan runot on valinnut sisareni **Arja Laakkonen**, jolla mukana valinnoissa oli myös tammikuun 2023 runot.*

*Omistan tämän kirjan edesmenneelle runoilijaystäväolleni **Tuula Salomaalle**. Tuula oli ensimmäinen taittotyötäni kysynyt ystävä ja sain tutustua hänen tuotantoonsa muistilappukokoelman muodossa. Tuula julkaisi kolme omakustannetta, joista **Huomisen varjossa, Santiksen pikkutyttö** oli samalla kuvaus lapsuuden kokemuksista.*

Kirjan lopussa (130-134) ovat ystävien muistokirjoitukset Tuulalle.

Toukokuun lopulla 2023 Mauri Laakkonen

*Toivon kynnyksellä
jokainen hetki, päivä
alkaa rukouksella.*

*Itku sinnittelee
aikansa rakentaa patojaan
purkaa huolensa tulevaan.*

*Tunteilleen uskollinen
uskaltaa kohdata sisäisen
luottaa johdatukseen.*

*Toivon portaille astuu
hän, joka elämäänsä rakastuu
joka suurempaan uskoo.*

*Tuohon rantaan
hän aina palaa
korkealle kalliolle kipuaa
katselemaan merta
rantakallioiden runsauden loukkoja
levälauttoja laineilla kellumassa
hiekkarannan santaa
paljain jaloin tallomaan*

*Siihen lahdelmaan
johon hän laskeutuu
vie kapea polku
rinteiden heinikossa historian jäljet
jykevät muurit toisaalla
talot kumpujen takana
rannassa ajatusten vene
odottamassa*

*Meren syleilyssä
vuosituhantiset kalliot, luodot
kivenmurikoita ja
jokunen kitukasvuinen, tuulten vahvistama
mänty, kuin valmiina odottamassa
istumaan juurelle, vähäisen varjon suojaan
katsomaan
meren kimallusta
risteilyalusten lähtöä satamasta*

*Joka vuosi hän palaa
kulkemaan tuttua rantaa
avojaloin pitkin santaa
istumaan rauhaansa kalliolla
tutkimaan valon ja varjon leikkiä
ikuistamaan sydänhetkiä*

*Solmut
tiukimmatkin
aukeavat*

*Langat, narut, köydet
vahvimmatkin
katkeavat*

*Kahleet
katalimmatkin
murtuvat*

*...kun koskettaa
rakkaus*

*Sahasi kevät
talven selkärankaa
väliin karsi
nikama nikamalta
lämmintä esiin*

*Suven kynnys
kutsui lumikellot
yhteiseen soittoon
kinosten huvetessa
myös helmililjat ilakoivat*

*Sahasi kevät
talven viimeisen luun
kuristi pakkasen loitolle
sen myötä
muuttolintujen parvet*

Runovalintoja vuoden 2022 tuotannosta, johon on otettu mukaan myös osa tammikuun 2023 tuotannosta. Laakkosen runous on pohdiskelevaa ja havainnoivaa. Aihepiirit arkisesta elämästä luontoaiheisiin, nyt mukana myös vaikutteita Ukrainaan suuntautuvasta sodasta.

Tämä teos on samalla kunnianosoitus edesmenneelle haikurunojen taiturille Tuula Salomaalle (1940-2022) ja hänen elämäntyölleen, jota kunnioittavat runoillaan Pirkko Härkönen, Lea Halonen ja Mauri Laakkonen runollaan Surua minä ikkunaasi soitan:

Suruani minä ikkunaasi soitan
tuuditan lintupuun kevyitä oksia
kaiken kauniin muistaa koitan
kun tulvii kevät orvokin kukkia

Käyn hiljaa tietäni, mietin
ajatusten liuku kuljettaa pois
sinisen vaaran rinnettä pitkin
missä kauas katsella vois

